

[Landbrugsministeren.]

riode skulle underkastes revision for at skabe klarhed over, om ændringer efter de indvundne erfaringer skulle være formålstjenlige.

I overensstemmelse hermed fremsættes nærværende lovforslag. Som det fremgår af dettes bemærkninger, er der mellem de interesserede parter enighed om, at den gældende lov har virket godt og er egnet til fortsat at have gyldighed med visse ændringer. Om den nærmere begrundelse for disse ændringer tillader jeg mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, idet jeg dog særlig skal fremhæve de til lovens § 1 foreslåede ændringer, der går ud på, at samtlige de midler, der er skadelige for bier, inddrages under lovens erstatningsregler, hvad enten det drejer sig om plantebeskyttelsesmidler, ukrudtbekæmpelsesmidler eller midler til andet formål, f. eks. de i de senere år fremkomne svide- og tvangsmodningsmidler. Som følge heraf foreslås tillige lovens titel ændret til lov om beskyttelse af bier.

Som hidtil skal der være et særligt advarselmærke på pakninger med præparater, der indeholder de for bier farlige midler. Da ministeriet og landbrugsministeriets gift-nævn ikke så godt kan forlange dette advarselmærke sat på f. eks. kreaturrensemidler eller insektmidler til indendørs brug, selv om de indeholder midler, der er farlige for bier, er bestemmelsen om dette advarselmærke begrænset til at gælde for præparater, der normalt anvendes over planter på friland. Hvis det kan tænkes, at nogen vil finde på at bruge et kreaturrensemiddel over blomstrende planter og derved påføre bifamilier skade, må den pågældende ifalde erstatningsansvar efter den almindelige bestemmelse i § 1, stk. 1, da han kunne eller burde forudse risikoen, selv om pakningen ikke i dette tilfælde bærer advarsel om, at indholdet er farligt for bier.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling her i tinget.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om menighedsråd*. Hovedbestemmelsen i dette er lovforslagets § 2, hvorefter § 3, stk. 2, i lov nr. 88 af 29. marts 1957 om ændring i lov om menighedsråd foreslås ændret, således at loven af 1957 skal forelægges til revision i folketingsåret 1965-66. Dette vil betyde en forlængelse på ca. 5 år af de særlige bestemmelser i menighedsrådslovens § 36 og delvis også § 35.

Der blev allerede i 1953 — ved lov nr. 112 af 31. marts 1953 — gennemført en begrænsning af menighedsrådenes ret til at medvirke ved besættelsen af et af præsteembederne ved de kirker, hvortil der er knyttet mere end 2 faste præster, med henblik på at forbedre muligheden for at skaffe præster i embeder på Færøerne og i Grønland, udsendte sømandspræster og præster under „Dansk Kirke i Udlandet“ m. fl. befordring til embede her i landet, men også med den tanke at forbedre forflyttelsesmuligheden for præster, der på grund af alder eller anden dem utilregnelig årsag har vanskeligt ved at opnå befordring. Da den omtalte lovbestemmelse i praksis viste sig utilstrækkelig, gennemførtes ved den først nævnte lov af 29. marts 1957 den ændring af menighedsrådsloven, som er optaget i menighedsrådslovens § 36, jfr. §§ 37 og 38, hvorefter der ved besættelsen af hvert 5. embede som sogneprest, der fremtidig blev ledigt, kun skulle være visse grupper af præster, der skulle anses som berettigede til at være ansøgere. Det drejer sig særlig om „udlandspræster“, præster, der har beklædt samme embede eller har virket i en fri kirkelig virksomhed i et nærmere fastsat tidsrum, samt præster, der har nået en alder af 50 år.

Hvis et embede én gang er besat med anvendelse af undtagelsesbestemmelsen, skal et sådant embede fremdeles, hver femte gang det bliver ledigt, besættes på lignende måde.

Under behandlingen i folketinget af lovforslaget blev der tilføjet bestemmelser, som